

досягнення цілей суб'єкта підприємницької діяльності - одержання прибутку - є орієнтація всієї господарської діяльності на потреби споживача і їх задоволення [2].

Маркетингове забезпечення діяльності підприємств – це системне використання маркетингових методів та інструментів, основними з яких є аналіз маркетингових можливостей, маркетингові дослідження, сегментація, вибір цільових ринків, розробка маркетингових стратегій та маркетингових програм, організація, здійснення та контроль маркетингових заходів.

Досліджуючи маркетингове забезпечення діяльності підприємств, зазначали, що воно являє собою сукупність засобів, умов, факторів, що сприяють підвищенню ефективності виробничої діяльності на основі розробки системи організаційних, економічних і технічних заходів щодо вивчення ринку. Для досягнення успіху в забезпеченні конкурентоздатності кожне підприємство прагне знайти джерела конкурентних переваг, створити умови для стійкості й стабільного функціонування, розробити систему маркетингового забезпечення [3].

Отже, система маркетингового забезпечення діяльності підприємств є комплексом найбільш істотних ринкових відносин й інформаційних потоків, що передбачає виявлення й використання виробничих й організаційних резервів підприємства.

Список використаних джерел

1. Андрійчук В. Г. Внутрішня будова ринку сільськогосподарської продукції: теоретико-методологічний аспект / В. Г. Андрійчук // Економіка АПК. - 2004. - № 3. - С. 29-31.

2. Павленчик Н. Ф. Еволюція розвитку аграрного ринку України / Н. Ф. Павленчик // Економіка АПК. – 2011. - № 4. - С. 116 - 118.

3. Завадський Й. С. Менеджмент: Management У 3 т., т. 1. / Й. С. Завадський. - 3-вид., доп. - К.: Вид-во Європ. Ун-ту., - 2001.- 542 с.

Бабич Валерия Игоревна,

студентка специальности 1-74 01 01 "Экономика и организация производства в отраслях агропромышленного комплекса"

факультета предпринимательства и управления

Белорусского государственного аграрного технического университета, г. Минск

Научный руководитель Ковтунов А.В.

РАЗВИТИЕ СИСТЕМЫ УЧЕТНО-АНАЛИТИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ УПРАВЛЕНЧЕСКИХ РЕШЕНИЙ НА ПРЕДПРИЯТИИ

В условиях рыночной экономики организация учета и анализа управленческих решений представляет собой объективную необходимость, так как позволяет регистрировать и анализировать показатели организации, использовать инструменты планирования и прогнозирования, отслеживать и устранять отклонения, производить поиск наиболее оптимальных решений. Важнейшими задачами современной практики учета, анализа и управления являются выработка и исполнение решений, направленных на достижение финансово-экономической устойчивости и эффективности функционирования организации.

В управленческой деятельности предприятий важную роль играет бухгалтерский учет. Его значение повышается при изменении в соответствии с международными

стандартами финансовой отчетности. В рыночной экономике бухгалтер является не только счетоводом, фиксирующим события хозяйственной жизни, а также специалистом, способным не только понять и оценить любые явления, но и предусмотреть их, предложить пути развития событий. Для этого в организациях необходимо создать и реализовать учетно-аналитическую систему принятия управленческих решений. Бухгалтерский учет, анализ и аудит объединяются в единую систему в связи с их общей целевой направленностью как функций управления и стадиями реализации: подготовкой информационной базы, ее анализа и оценки.

В соответствии с трактовкой Современного экономического словаря учет - это составная часть управления экономическими процессами и объектами, сущность которой состоит в фиксации их состояния и параметров, сборе и накоплении сведений об экономических объектах и процессах, отражении этих сведений в учетных ведомостях [1]. Различают аналитический учет, бухгалтерский учет предприятий, учреждений, бюджетный учет.

Термин «анализ» происходит от греческого слова «расчленяю», «разделяю». В Перечне терминов и определений, используемых в правилах (стандартах) аудиторской деятельности понятие «анализ» рассматривается как метод исследования, заключающийся в рассмотрении отдельных сторон, свойств, составных частей предмета анализа. В аудите целью анализа бухгалтерской отчетности экономического субъекта является предоставление возможности аудитору на основе аудиторских процедур констатировать, является ли такая бухгалтерская отчетность достоверной во всех существенных отношениях. Следовательно, анализ в узком смысле слова представляет собой расчленение явления или предмета на составные части (элементы) для изучения их как частей целого. Проанализировав содержание понятий «учет» и «анализ» можно говорить, что учетная и аналитическая информация служит для принятия управленческих и финансовых решений как внутри организации, так и за ее пределами.

Впервые учетно-аналитическая система описывается в середине 90-х годов авторами Л.В. Поповой и И.П. Ульяновым. Под учетно-аналитической системой ученые понимают систему, которая образуется в результате формирования информации, источниками которой являются учетные и отчетные данные бухгалтерского и других видов учета [2]. С тех пор все составляющие системы исследуются во взаимосвязи и взаимообусловленности. По мнению Масловой И.А., учетно-аналитическая система - это полностью или частично децентрализованная система, элементарные системы которой осуществляют собой сбор, обработку и оценку всех видов информации, потребляемой для принятия управленческих решений на микро- и макроуровнях [2]. Соколов Я.В., Негашев Е.В. считают, что учетно-аналитическая система - это система, базирующаяся на бухгалтерской информации, включающей оперативные данные, используемые для экономического анализа статистической, технической, социальной и других видов информации [3]. На мой взгляд, современную систему учетно-аналитического обеспечения необходимо адаптировать к происходящим изменениям. Проведенный анализ существующих исследований в этой области позволил сформулировать следующие выводы: традиционная система учета и анализа является важной, однако основное внимание в настоящее время уделяется поиску развития стратегий бизнеса, основанных на перспективных системах формирования информации для производственных и управленческих решений; роль бухгалтера-аналитика значительно меняется, особенно это касается средних и больших организаций, поскольку он все в большей степени

вовлекается в процесс разработки стратегии бизнеса; учет не является самоцелью, а служит средством для достижения успеха в бизнесе.

Таким образом, система учетно-аналитического обеспечения, действуя непрерывно, повышает качество и расширяет область практического применения учетной информации, положительно влияя, в конечном счете, на качество подготавливаемой и составляемой отчетности и сами отчетные показатели, то есть на эффективность учетной информации для сторонних пользователей.

Список использованных источников

1. Словарь экономических терминов / [под ред. Райзберга Б.А.], 2009. - 142 с.
2. Попова Л.В. Основные теоретические принципы построения учетно-аналитической системы / Попова Л.В., Маслов Б.Г., Маслова И.А. // Финансовый менеджмент. - 2008. - №3. - С. 34-67.
3. Соколов Я.В. Бухгалтерский управленческий учет: от истоков до наших дней: монография / Я.В. Соколов. - М. : Аудит: ЮНИТИ, 2009. - 213 с.

Бакалова Маргарита Ігорівна

студентка спеціальності «Фінанси і кредит» фінансово-економічного факультету Буковинського державного фінансово-економічного університету
Науковий керівник: к.е.н, доцент Белей С.І.

СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ УКРАЇНИ

В умовах глобалізації та розвитку світової економіки боргова політика стала невід'ємною частиною фінансової системи будь-якої країни. Управління та обслуговування державного боргу – першочергове завдання економічної політики держави. Це питання є актуальним для України, оскільки в країні присутній значний розмір державного боргу, недосконалість законодавчої бази та механізму реструктуризації боргу.

Проблемі державного боргу присвячено багато наукових робіт зарубіжних та вітчизняних вчених, зокрема: В. Андрушенка, Р. Арезкі, Е. Бальдаччі, Р. Барро, Т. Богдан, М. Брукнера, Дж. Б'юкенена, О. Гаврилюка, В. Гейця [1,с. 124]. Проте в Україні досить мало наукових розробок, які висвітлюють комплекс практичних та теоретичних заходів щодо зменшення обсягів державного боргу та врегулювання способів використання державних запозичень, тому постає гостра необхідність в подальших наукових дослідженнях.

Державний борг – загальна сума боргових зобов'язань держави з повернення отриманих та непогашених кредитів (позик) станом на звітну дату, що виникають внаслідок державного запозичення [2].

За умовами залучення коштів розрізняють внутрішній та зовнішній борги. Державний внутрішній борг гарантується всім майном, що перебуває у загальнодержавній власності. До складу державного внутрішнього боргу України входять позичання Уряду України і позичання, здійснені за безумовної гарантії Уряду, для забезпечення фінансування загальнодержавних програм. Державний внутрішній борг України складається із заборгованості минулих років і заборгованості, що знову виникає за борговими зобов'язаннями Уряду України. Зовнішній державний борг – сукупність боргових зобов'язань держави, що виникли в результаті запозичення держави на зовнішньому